

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 1

144 blz.

Prijs f 2,25; gebonden; geïll.; meisjesboek, leeftijd 12-16 jaar. Inhoud: Bertie Nieboer, leerlinge van de ulo, heeft niet veel zin in leren. Ze spijbelt om een niet gekende aardrijkskundeles, wat heel wat moeilijkheden oplevert. Ze logeert bij oom Anton en maakt kennis met een meisje, dat jarenlang ziek is en Bertie leert leven voor anderen. Strekking: In kinderlijke bewoordingen wordt egoïsme aangewezen en de weg ter bestrijding: de Goede Herder draagt het zwaarste. Bertie wil verpleegster worden en leert de eerste lessen van de geduldige Mien en een zieke onderwijzeres. De strijd en de bron van kracht worden kinderlijk eenvoudig aangegeven. Conclusie: Een geschikt meisjesboek. Zonder bepaalde diepgang, toch niet oppervlakkig. Over karakterfouten wordt niet heen geleefd, maar de weg gewezen ter verbetering: gebed en volharden, ook al kost dat opofferingen. De moeilijkheden van Bertie worden goed uitgewerkt. Eindoordeel: aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1949

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 1

144 blz.

G.K.C.B. 9 t.d.t. Op boeiende wijze worden de belevenissen verteld van een jong meisje Bertie. Eerst haar schoolleven. Door een reeks kleine leugens brengt ze zich zelf in grote moeilijkheden, tot ze alles aan haar verstandige moeder vertelt. Moeder bidt met haar, wijst haar op de Goede Herder. Bertie neemt zich voor haar leven te beteren. Ook ten opzichte van een onderwijzeres Mejuffrouw Tieleboud, die door de klas nogal geplaagd wordt. Haar vriendin Loes begrijpt haar strijd niet, tot zij eens open en eerlijk met haar praat. In de vakantie gaat Bertie logeren bij een oom en tante op het land. Hier geniet ze veel en ontmoet ook een ziek meisje Mien, die door haar geduld een diepe indruk op Bertie maakt en haar verlangen om verpleegster te worden versterkt. Na de vakantie begint Bertie met allerlei goede voornemens. Mejuffrouw Tieleboud wordt ziek. Bertie bezoekt haar en komt geregeld elke dag een poosje de zieke gezelschap houden. Haar wens om verpleegster te worden wordt hierdoor aangevuurd. En al valt ze nog wel eens in haar zonde van liegen terug, ze strijdt er tegen en betert in de kracht van de Heiland haar leven. Dit boek is uit bekende elementen opgebouwd, maar toont daarin qualiteiten. De titel is ongelukkig en schiet zijn doel, nieuwsgierigheid te prikkelen, o.i. voorbij. Tekening van karakter en milieu is verdienstelijk. Dat Berties gedrag zondig is, komt niet genoeg uit; trouwens heel de godsdienstige qualiteit is niet van hoog karaat.

„Kijken naar de Goede Herder" — ziedaar, waarop het aankomt. En „Hij zal helpen, altijd weer." Dit verhaal, uitsluitend bruikbaar voor M.U.L.O.-meisjes, krijgt slechts een matige aanbeveling mee.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1949

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 2

144 blz.

prijs f 2,25; gecartonneerd; geïll.; meisjesboek, leeftijd 12-15 j. Inhoud: Bertie Nieboer houdt niet van schoolgaan. Liegt en wendt hoofdpijn voor om onder de studie uit te komen. Krijgt berouw en doet haar best om tegen de zonde te strijden. Ze leert in de vakantie veel van een ziek meisje en een oom en leert wat voor anderen te zijn. Strekking: Bestrijding van egoïsme en dat wel biddend en werkend. Conclusie: Niet erg veel spanning. Kan wel dienen voor onze oudere meisjes. Paedagogisch verantwoord. Beoordeeld in 1949. Eindoordeel: aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1951

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 3

145 blz.

prijs f 1,95 gebonden; meisjesboek. Inhoud: Bertie heeft een hekel aan leren. Ze wil verpleegster worden. Ze spijsbelt om een aardrijkskunderepetitie te ontlopen. Ze krijgt er spoedig spijt van en bekent haar schuld aan moeder. Ze gaat nu beter haar best doen, zodat ze in de paasvakantie bij oom mag gaan logeren. Door haar omgang met Mien, een ongelukkig meisje, leert ze veel. Als ze weer thuis is, wordt ze op school een voorbeeld voor de klas. Strekking: je kunt geen vrede hebben met de zonde en er ook geen vrede mee houden. Wie ze belijdt ontvangt vergeving. Het leven der dankbaarheid en naastenliefde gaat daar onherroepelijk mee samen, hoe moeilijk ook. Conclusie: Een prima boek voor wat oudere meisjes. Misschien wordt Bertie uiteindelijk iets te idealistisch getekend, maar dat doet aan het geheel en voor de jeugdige lezeressen niets aan de kwaliteiten af. Eindoordeel: aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1960

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 4

142 blz.

prijs gebonden f 1,95; meisjesboek. Inhoud: Allerlei wederwaardigheden van een mulo-leerlinge. Strekking: Met vallen en opstaan leert men de weg van eerlijkheid, trouw en zelfverloochening te gaan. Deze weg zal steeds het meeste vrede en vreugde geven. Conclusie: Wel vlot en onderhoudend geschreven. Het geheel een beetje zoetelijk. Het meisje dreigt hier en daar een oud opoetje te worden. Eindoordeel: aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1963

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 4

142 blz.

9 t.d.t., M. 14 j. e.o. (zie BB 1949). Dit boek is uit bekende elementen opgebouwd maar toont daarin kwaliteiten. De titel is ongelukkig en schiet zijn doel, nieuwsgierigheid te prikkelen o.i. voorbij. Tekening van karakter en milieu is verdienstelijk. Dat Berties gedrag zondig is komt niet genoeg uit; trouwens heel de godsdienstige kwaliteit is niet van hoog karaat. Dit verhaal, uitsluitend bruikbaar voor ULO-meisjes, krijgt slechts een matige aanbeveling mee.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1963

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 5

142 blz.

prijs f 2,50 gebonden; meisjesboek. Inhoud: Bertie maakt het op school niet zo best. Nadat ze een keer gespijbeld heeft, besluit ze haar leven te beteren. Haar volgende rapport is redelijk en nu mag ze in de vakantie bij een oom en tante gaan logeren, die op een eenzame plek in het bos wonen. Hier ontmoet ze Mien, een meisje dat als gevolg van een heupaandoening al jaren gelegen heeft. Ook sluit ze vriendschap met een lerares, die door de klas veel geplaagd werd. Strekking: Je hoeft geen heilig boontje te zijn om tegen een bepaalde klassegeest in te gaan. Veel valt te leren van iemand die een zwaar lijden heeft te dragen en dit toch berustend en blijmoedig doet. Conclusie: Voor onze meisjes valt uit dit boek wel iets te leren. Eindoordeel: aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1965

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 5

142 blz.

Een gewoon meisje en toch... door Aart Romijn. Na vele jokkerijtjes begint het schoolmeisje Bertie in te zien, dat zij haar leven beteren moet. Dank zij het gebed tot de Here Jezus en de vriendschap met een ziekelijke lerares en een chronisch ziek meisje, kan Bertie tenslotte de kleine probleempjes van de dag aan zonder in jokken uitvluchten te zoeken. De overtrokken godsdienstige tendenzen doen onnatuurlijk aan. (geb. f 2,50)

IDIL-gids voor de jeugdlectuur, 1966-67

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 6

142 blz.

prijs f 3,25 gebonden; geïllustreerd; meisjesboek, leeftijd 12-15 jaar. Inhoud: Nettie Nieboer, ulo-leerlinge, spijbelt bij aardrijkskunde. Zij heeft er berouw van en vertelt het eerst haar ouders, later haar leraar. Ze knoopt vriendschap aan met een lerares, die vaak het mikpunt van de plagerijen van de klas is. Haar paasrapport is goed, zodat ze mag logeren bij een oom en tante in de bossen. Daar ontmoet ze een gehandicapt meisje. Als ze thuis komt wordt bovengenoemde lerares ziek. Bertie helpt haar. Conclusie: Bertie groeit op in een fijn gezin. Haar ouders tonen veel begrip voor haar en hun godsdienstige opvoeding is tactvol maar overtuigend. Opvoedkundig is het een uitstekend boek. 't Is boeiend beschreven. Toch had de 6e druk een verbeterde druk moeten zijn. Uitdrukkingen als "besteljongen" (p. 41), "kogelflesje" (p. 55) en "natuurlijke historie" (p. 102) zijn volkomen verouderd en voor onze jeugd onbegrijpelijk geworden! Zo ook de "stuivende en stampende trein" (p. 111), kennelijk een stoomtrein. Ook de illustraties vertonen een ouderwetse meisjesmode. Een 7e druk moet verbeterd zijn (waarbij Ulo Mavo moet worden!). Eendoordeel: warm aanbevelen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1969

Auteur: A. Romijn

Titel: Een gewoon meisje en toch

Druk: 7

142 blz.

prijs gebonden f 4,25; leeftijd 12-14 jaar, meisjesboek. Inhoud: Bertie wil verpleegster worden, maar ze heeft een hekel aan studeren. Als ze een aardrijkskunde-repetitie heeft spijbelt ze. Spoedig krijgt ze spijt en vertelt alles aan haar moeder. Na die tijd gaat het veel beter. Haar rapport is zo mooi, dat ze in de Paasvakantie bij een oom mag gaan logeren. Ze ontmoet daar een ziek meisje, dat haar lijden geduldig draagt en waar Bertie veel van leert. Na deze vakantie doet ze goed haar best, al moet ze nog vaak strijden tegen het kwaad van binnen. Conclusie: Een aardig boekje, vlot geschreven en opvoedkundig zowel als godsdienstig in orde. De stijl is ook goed verzorgd. Wat meer spanning kon wel, maar we geven het toch het predicaat mee: Eendoordeel: warm aanbevelen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1973
